

Jytte Hilden kan ikke drømme om at sige undskyld

"Jeg fortryder ikke, og jeg undskylder heller ikke. Man må gå ud fra, at man hele livet har gjort sig umage," skriver Jytte Hilden i bogen "Jeg siger aldrig undskyld." Foto: Arte Booking

MONICA KROG-MEYER

Skribent

23.05.2026

BØGER // ANMELDELSE – I samtalebogen *Jeg siger aldrig undskyld* ser Jytte Hilden tilbage på et liv i politik, kultur og offentlige stormvejr – med samme kompromisløse åbenhed, som har gjort hende til en af dansk offentligheds mest markante stemmer. Sammen med Puk Qvortrup folder hun refleksioner ud om magt, depression, alderdom og nødvendigheden af at leve videre uden at fortryde.

Jeg siger aldrig undskyld

Forfattere: Jytte Hilden og Puk Qvortrup

Forlag: People's

Udkom marts 2026.

Der skete to ting, da jeg så forsiden på bogen, skrevet af Jytte Hilden og Puk Qvortrup: For det første skreg jeg af grin, fordi forsidefotoet af Jytte Hilden er skruptosset, hvis

man ser det med PR-øjne:

Man ser Jytte Hildens ansigt meget tæt på, så man kan se hver en rynke. Der er ikke skyggen af sminke eller læbestift. Det er 'den rene vare'. Og derfor vidunderligt befriende, og man tænker: Ja, når man er 84, så orker man ikke længere at forsøge at se modelagtig ud. 'What you see is what you get!'

Der er til gengæld et herligt glimt i øjnene, der ser til siden og smil på læben.

**JYTTE HILDEN &
PUK QVORTRUP**

**JEG
SIGER
ALDRIG
UNDSKYLD**

PEOPLE'S

For det andet studsede jeg over bogens titel: "Jeg siger aldrig undskyld". Det er et meget kategorisk udsagn. Hvem kan undgå at lave en fejl, der går ud over andre? Og så holde fast i ikke at ville undskylde?

Det er ikke en sådan arrogance, jeg forbinder med Jytte Hilden, minister ad et par omgange, særdeles opmærksom på kvinders ligestilling, en kvinde med sine meningers mod, forfatter til flere bøger og leverandør af adskillige slagord, der er gået over i historien.

Fx adspurgt som nyudnævnt kulturminister, hvordan hun havde det med sport, der også er en del af kulturens verden. Svaret er legendarisk: "Med sport har jeg det som med porno. Det er sjovt at være med til, men det er kedeligt at se på." Senere kom hun ind på, hvad kultur var for hende: "Mågestel og morgenbajere". Og hendes rollator hedder Olga. Dejligt uhøjtideligt og ligetil.

Det med aldrig at ville undskylde, vender vi tilbage til.

Et godt makkerpar

Jytte Hilden har allieret sig med Puk Qvortrup, og de har klogt valgt, at det er en samtalebog. Det er fuldstændig, som om man sidder ved siden af dem i deres samtaler. Puk Qvortrup er en klog spørger, meget deltagende med både flinke og kritiske spørgsmål og væsentlige regibemærkninger.

Det er en fornøjelse at læse bogen, fordi Jytte Hilden er et impulsmenneske, som hun selv siger. Det er ikke noget, vi er vant til hos politikere. Det er samtidig interessant at få genopfrisket elementer af den samtidshistorie, hun har været involveret i.

Hun var minister under det traumatiske kulturtilbud "Lyset", en 532 km. lang laserlyslinje, der skulle forbinde bunkere langs den jyske vestkyst i 50-året for Danmarks Befrielse i 1995. En smuk ide, skabt af Elle-Mie Eidrup; hun og projektet – og dermed også ministeren – blev mødt med en voldsom shitstorm, før det begreb for alvor var i brug.

Det var også Jytte Hilden, der proklamerede "USA ud af NATO", sagt længe før Trump dukkede op. Det kan virke meget fremsynet i dag, men dengang, indrømmer hun, var det lige lidt for uovervejnet, fordi vi stod last og brast omkring musketéreden i NATO, men det udsprang af hendes frustration over, at vi var klemmt inde af to store supermagter.

Jytte Hilden har det meget svært med al den tale om oprustning lige nu, men mener selvfølgelig, at vi skal forsvare os. Så decideret nedrustning går hun heller ikke ind

for. ”Vi er bagud i vores tænkning, når statslederne taler om kampvogne, fregatter og F-16-fly. Hvad skal man bruge en kampvogn til, hvis angrebet kommer fra droner? Vi står helt afklædte.”

Hvorfor Jytte Hilden ikke blev minister efter kultur- og forskningsministertiden, skyldes, at hun i 1998 ikke blev genvalgt til Folketinget, og svor, at nu skulle hun noget andet, og hun blev derefter kulturchef for Den Sorte Diamant.

Privatlivet

De fleste ved, at Jytte Hilden var gift med Mogens Lykketoft; det nævnes, men privatlivet har ingen plads i denne bog.

”Jeg skal ikke ud og fortælle om jammer i familien” [...] ”Og den slags nyfigenhed kunne vi sikkert fylde et helt bibliotek med. Men ærligt talt. Det vil jeg ikke bruge mit talent til.”

Til gengæld lægges der ikke skjul på de depressioner, der har ramt Jytte Hilden gennem årene, og som er arvet fra hendes mors familie. Det bliver meget smukt beskrevet i bogen:

”I Jyttes familie rabler det fra tid til anden. Det er sådan noget, de ved. For Jytte er det faktisk en tryghed at vide, at hendes egne depressioner ikke kun er et spørgsmål om miljø. Det er også arv. Familier er besværlige, kærligheden knudret, men selv i de sorte huller er hun ikke alene.”

Tre gange i sit liv har Jytte Hilden oplevet de sorte huller, sådan for alvor. Det er sund læsning at få det beskrevet af en, der kender turen:

”Man ser alt udefra, mens livet kører forbi i sort/hvid. Der er ingen lyd, ingen farver, ingen dufte. Og du aner ikke, hvordan du skal komme ind igen.” Det bliver yderligere beskrevet, meget smukt og enkelt, og er en vigtig indsigt for alle.

Jytte Hilden er i dag ambassadør for Depressionsforeningen, og taler om depression, hvor hun bliver opfordret til det. Da hun var politiker, talte hun ikke om det. Ikke at det var en hemmelighed, men ”Der skulle ikke være nogen, der gik og havde ondt af mig og derfor ville stemme på mig.”

Det var det med at ikke at ville undskylde

Hvorfor vil Jytte Hilden ikke sige undskyld? ”Jeg fortryder ikke, og jeg undskylder heller ikke. Man må gå ud fra, at man hele livet har gjort sig umage.” Det er en bevidst strategi, fortæller hun. Det har været hendes måde at overleve på, at komme videre på.

Det er vel at mærke hendes eget privatliv, hun taler om, ikke de store offentlige undskyldninger. Dem kan der være brug for.

Puk Qvortrup går Jytte Hilden på klingen, fordi hun – lidt som os andre – ikke forstår den stålsathed og spekulerer en del over det.

Hun vender det om:

”Ville du egentlig gerne have haft, at andre mennesker havde sagt undskyld til dig?”
”Nej, Hvad skulle jeg bruge det til?” Jytte ryster på hovedet. ”Man må gå ud fra, at folk gør det rigtige, når de gør det. Hvis det senere viser sig at være forkert – en halv time senere eller 27 år senere – så er en undskyldning mest en lettelse for den, der giver den.”

Så den manglende vilje til at undskylde er en måde at komme videre på, når man er overbevist om, at man har gjort sit bedste.

Det er en glad **bog**, trods en del alvor i deres samtaler. Let at læse, og god at blive klog af.

POV dækker kulturlivet med klassiske anmeldelser, interviews, essays og fotoreportager. [Klik dig videre her.](#)

Jytte Hilden

Monica Krog-Meyer

People's

MONICA KROG-MEYER

Monica Krog-Meyer, tidl. radiovært, nu skribent, deltidspensionist og mormor. Født 1950, programmerarbejder og studievært. Har taget turen fra P3, via P4 og til P5. Jeg skrev i 2010 "Plus-alderen - vi bliver jo bare ved!", der medfører mange muntre foredrag rundt i Danmark.

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland
- Indsigt baseret på selvstændig research
- Dagens tophistorier fra POV International
- I din indbakke **alle hverdage** kl. 12.00